

Herrer! at, saa vi st som det er, at der for visse Embedsmænd gives Noget, som man maa kalde et standsmæssigt Underhold, saa vist synes det mig paa den anden Side at være, at dette paa ingen Maade kan søges i Gagens Størrelse, men maa søges i Embedets Bestaaffenhed. Der er visse Embeder, som, enten de ere større eller mindre, udfordre noget Bist, ja undertiden endog noget meget Betydeligt til det standsmæssige Underhold, og der er andre, som fordre overmaade Lidet eller saa godt som slet Intet. Det er saaledes f. Ex. Tilfældet med vore Diplomater i Udlandet, og de Personer, som ere attacherede til dem, at de maae have en betydelig Deel til standsmæssigt Underhold, og saaledes vil jeg ogsaa erkjende, at en Amtmand er en Embedsmand, for hvem Gagen væsentlig bestaaer af to Dele, Noget, som er Vedelag for Tjenesten, og Noget i standsmæssigt Underhold; men med Hensyn til en Amtsförvalter, der ofte har en større Gage end en Amtmand, vil enhver dog vistnok erkjende, at han behøver langt fra saameget i standsmæssigt Underhold som denne. En Professor ved Universitetet behøver i mange Tilfælde overmaade Lidet til sin standsmæssige Underholdning, thi han kan træffe sig tilbage til sit Studerckammer og blive siddende indenfor sine fire Vægge. Jeg troer altsaa, at det let vil indrømmes, at det, hvorefter dette standsmæssige Underhold skal bedømmes, er ikke Gagens Størrelse, men Embedets Bestaaffenhed, og, dersom man derfor vil gaae ind paa af denne Grund at fradrage Noget i Penstonen, saa maa man gjøre det paa en anden Maade, navnlig saaledes, at man med Hensyn til Gagen tager i Betragtning, hvad der skal betragtes som Lønning, og hvad der maa betragtes som standsmæssigt Underhold, saaledes som allerede er gjort for adskillige Embedsmænds, navnlig Diplomaternes Vedkommende, men ogsaa f. Ex. med Directeuren for Drefunds Soldkammer, for hvilke vi have voteret saa og saa Meget i Gage og saa og saa Meget i Taffelpenge, og disse skulle netop efter Lovudkastets § 4 ikke medtages i Beregningen ved Penstons Bestemmelse. Af disse Grunde troer jeg ikke, at man kan sige, at den ærede Rigsdagsmand har reiseførdiggjort den Form, hvorunder han har stillet sit For-

slag til Afdrag i de høiere Gager. Jeg vil nu gaae over til at betragte det andet Princip, hvorefter Spørgsmaalet er, nemlig med Hensyn til Scalaen. Næsten alle de ærede Talere have fremhævet som Indvending mod Udvalgets Forslag, at den Scala, som Udvalget har foreslaaet, var urigtig, fordi det var et Princip, som maatte gjenføres, at, jo længere Embedsmændene havde været i Tjeneste, desto større skulde ogsaa deres Penstion være. Dette Princip anerkjender jeg fuldstændigt, det er aldeles rigtigt, og Udvalget har aldrig noget Dieblisk kunnet tænke paa at ville modsiges et saadant Princip, som aldeles har sin Rod saavel i de almindelige Begreber, som i enhver Overveelse af Statsstjensens Natur; men, mine Herrer! det er netop det, som Udvalget har tilsigtet, og det er det, som de ærede Talere, der have talt mod Udvalgets Forslag, ikke synes mig at have fastholdt, at Udvalget allerede i des Betænkning har fremhævet, at man dog, naar man siger, at Penstonen skal stige med Aarene, bør tage væsentligt Hensyn til, hvorvidt den Grundvold, hvorpaa Penstonsberegningen er bygget, er fast eller foranderlig. Dersom vore Embedsmænds Løn i det Hele var en saadan, som af den ærede Taler tidligere er anført, at de begyndte omtrent paa samme Trin som det, hvormed de endte, ja, da vilde det være aldeles rigtigt, da vilde jeg stemme for en Scala, som stiger med hvert Aar eller endog med hvert halve Aar fra det Lavere til det Høiere; men i det Dieblisk, man maa opgive den Grundvold, fordi den er foranderlig, da er det netop at Spørgsmaalet om Scalaen indtræder. De kunne sige, mine Herrer! at den, som har tjent i 25 Aar, skal have saa og saa mange Rbd. mere end den, som har tjent i 20 Aar, det er aldeles rigtigt; men, naar nu den, som har tjent i 25 Aar, imidlertid har faaet $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ mere i Gage, da bliver Spørgsmaalet, er dette da rigtigt, og da er det at vi komme til at maatte gaae ind paa en Underfølgelse af hvorledes vor Embedsstand er stillet i den Henseende, hvad der er det Sædvanlige, det som har udviklet sig i Tidens Løb, og som ikke tyder paa at ville forandre sig, og da maa Svaret hertil vistnok blive, at det kan siges at være meget forskjelligt. Der er visse Classer